

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2016 yılı 6. sayı;

Dergimiz 2016 yılının son sayısında da, yine 6 özgün araştırma, 3 olgu sunumu ve bir derleme ile yayınlanacak.

2016 yılının üçüncü sayısında Elgin ve ark., psödoeksfolyasyon glokomlu gözlerde yapılan katarakt cerrahisi sonrası ön kamaranın, psödoeksfolyasyon sendromu olmayan açık açılı glokomlu gözlerdekinden daha derin olduğunu bildirmişlerdi. Bu sayımızda ise Güngör ve ark. 22 psödoeksfolyatif sendromlu gözde katarakt ameliyatı öncesi ve sonrasına ait ön kamara derinliği düzeylerini, benzer yaştaki 30 psödoeksfolyasyonsuz katarakt ameliyatının sonuçlarıyla karşılaştırmışlar. Ameliyat sonrası artan ön kamara derinliğinin psödoeksfolyasyonlu grupta 0,46 mm, psödoeksfolyasyonsuz kataraktlı gözlerde 0,12 mm olduğunu, bu farkın istatistiksel açıdan anlamlı düzeye ulaştığını bildirmektedir. Katarakt ameliyatında kullanılan göziçi merceklerinin gücünü hesaplayan formüllerde, psödoeksfolyasyon varlığını dikkate alan yaklaşımların gerekliliği giderek daha çok çalışma ile desteklenmeye başlamıştır.

Ön segment yapılarının ölçümünde cihaz seçenekleri giderek artmaktadır. Polat ve ark. ölçümleri Aladdin Optik Biyometri ve Sirius Kornea Topografi cihazların arasındaki tutarlılığı incelemişler. Ölçüm sonuçlarının yüksek ve anlamlı korelasyonuna rağmen, ön kamara derinliği, K1 keratometrik eksen gibi parametreler açısından birbirlerinden istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde farklı olduğunu bildirmişlerdir. Farklı cihazlarla yapılan ölçümlerin, literatürdeki olgu gruplarıyla yapılabilecek karşılaştırmalarında, bu tür ölçüm farklılıklarından haberdar olunması önem arz edecektir.

Arıkan ve ark., insülin direnci evresinde, henüz diyabetik retinopati gelişmesi beklenmeyen aşamadaki olgularda, optik koherans tomografi ile ölçülen ganglion hücre - iç pleksiform tabaka incelmesinin, kontrast duyarlık kaybı biçiminde bir fonksiyonel kayıp oluşmadan önce belirlenebildiğini bildirmişlerdir. Şüphesiz diğer hücrelerde olduğundan çok daha önemli olmak üzere, nöral hasarların henüz fonksiyonel kayıp yapmamışken, non-invaziv bir morfolojik inceleme ile saptanması, geri dönüşsüz hasar ortaya çıkmadan önlem alınması açısından çok değerlidir.

Aydoğan ve ark. ortalama 26 ay takip ettikleri tip 2 idiyopatik maküler telanjiektazili 5 hastanın 6 gözünde, intravitreal bevacizumab ile olguların tümünde görme keskinliğinde artma, santral maküla kalınlığında azalma bildirmişlerdir. Giderek artan düzeyde rahbet gören anti-VEGF tedavi araçlarının idiyopatik maküler telanjiektazilerdeki işlevselliği de dikkate değer görünmektedir.

Güngör ve ark. normal sağlıklı gözlerde, retina sinir lifi tabakası (RSLT) kaybını taklit eden, RSLT bölünmüş demetlerinin varlığını spektral-domain optik koherans tomografi ile 359 sağlıklı kişinin 718 gözünde araştırmışlardır. Artan hassas tanı araçlarının, normalin varyasyonlarını

patoloji olarak algılamamıza yol açmaması açısından bu çalışma dikkat çekicidir. Muayenede normal sağlıklı optik siniri bulunan kişilerde, özellikle RSLT sapma haritasında üst RSLT defekti saptandığında, bölünmüş sinir lifi tabakası demetleri açısından RSLT kalınlık haritası ve grafiğinin incelenmesini tavsiye etmektedir.

Şahan ve ark. uzak organ metastazı yapma özelliği bulunmayan ve cildin en sık rastlanan tümörü olan bazal hücreli karsinomlarda (BHK), daha önce göz kararı ile belirlenen cerrahi sınır üzerinden eksizyonu yapıp, nüks gelişen 35 olgunun 35 gözündeki BHK'lara , dondurulmuş kesit denetimli eksizyonla cerrahi yapmışlardır. Bu denetim yönteminin bir ameliyatta 1 ila 4 kez cerrahi sınırı yeniden tayin etmek için gerekebileceğini bildirdikleri serilerinde, daha önceki ameliyatları nüks etmiş olgu gurubunda, ortalama 4,3 yıllık takip sonunda, %5,7 gibi oldukça düşük bir nüks oranı ile uyguladıkları tekniğin başarısını paylaşmışlardır.

Bu sayımızın derleme yazısı Başar ve Arıcı tarafından kaleme alınmış olup, botulinum nörotoksininin oftalmoloji alanında estetik ve fonksiyonel tüm endikasyonlarını gözden geçirmiştir. Konuya ilişkin güncel literatürü tümüne yakın oranda içermesi ve botulinum nörotoksininin türleri, hazırlanışı gibi klinik uygulamaya yönelik ip uçlarını da vermesi bakımından alanında önemli bir başvuru metni olduğunu düşünüyoruz.

Dervişoğulları ve ark.'nın, Schwannoma açısından oldukça nadir bir klinik yerleşim noktası olan izole göz kapağı serbest kenarı yerleşimi olgusu paylaşmışlar. Bu olgu, kapak serbest kenarı tümörlerinin ayırıcı tanısını biraz daha genişletmektedir.

Ünsal ve ark., serklaj amaçlı olarak kullanılan Arruga sütünün yıllar sonra göz içerisine invazyonu ile karşılaşılabilmesi, bu hastalardaki katarakt cerrahisi gibi operasyonlarda olası komplikasyonlara karşı önlemlerin alınması gerektiğini bildirirken, tıbbi implantlar ve uzun dönem komplikasyonları açısından yeni bir farkındalığa vurgu yapmışlar.

Cebeci ve ark., oldukça nadir görülen optik koherans tomografi ile tanı konabilen fokal koroidal ekskavasyon tanılı 2 hastanın 3 gözünü olgu olarak sunarken, takip ve tedavi olanaklarını da bildirmişler.

Bu sayıda Şekeroğlu ve ark.'nın, oftalmolog bakış açısıyla hazırladıkları, para ve zaman tasarrufu sağlaması yanında, tanı ve tedavide pratik ilerlemelere öncülük edebileceğini de düşündükleri "genetik göz hastalıklarının moleküler tanısı için temel bir algoritma" başlıklı yazıları editöre mektup biçiminde yayımlanmıştır.

**Saygı ve sevgilerimizle,
Editöryel Kurul Adına
Dr. Sait Eğrilmez**